

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 207806 24 Kž
Novi Travnik, 07.03.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sutkinje Lazarele Porić kao predsjednice vijeća, te sudaca Vesne Vujica i Darmina Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Dujo kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog S.H. zbog kaznenog djela Posjedovanje i omogućivanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stavak 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine odlučujući o žalbi optuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 207806 23 K od 27.11.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 07.03.2024. godine primjenom članka 329. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba optuženog S.H. djelomično se uvažava i preinačava se presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 207806 23 K od 27.11.2023. godine u odluci o kazni tako da se optuženi S.H. za kazneno Posjedovanje i omogućivanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stavak 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je tom presudom oglašen krivim, uz primjenu članka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine osuđuje:

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 5 (pet) MJESECI

U ostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 K 207806 23 K od 27.11.2023. godine optuženi S.H. oglašen je krivim da je počinio kazneno djelo Posjedovanje i omogućivanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stavak 3. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH) činjenično opisano u izreci te presude, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci. Pored toga, optuženom je istom presudom na temelju odredbe članka 78. KZ F BiH u vezi sa člankom 239. stavak 4. istog zakona izrečena sigurnosna mjera trajnog oduzimanja predmeta i to pvc prozirna kesica sa sadržajem opojne droge amfetamin, ostatak neto mase 0,144 gram, te je optuženi na temelju odredbe članka 202. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH) oslobođen plaćanja

troškova kaznenog postupka, te je odlučeno da isti padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv navedene presude u zakonskom roku žalbu je izjavio optuženi zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji sa prijedlogom da se ista presuda preinači na način da sud optuženom izrekne uvjetnu osudu ili novčanu kaznu ili da pobijanu presudu u najgorem slučaju preinači, te optuženog osudi na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedan) mjesec. U obrazloženju žalbe se navodi da je izrečena kazna prestrogo odmjerena, a sve imajući u vidu količinu opojne droge koju je optuženi posjedovao i visinu propisane kazne za predmetno kazneno djelo.

Kantonalni tužitelj je u odgovoru na žalbu broj: T06 0 KT 0032160 22 od 26.12.2023. godine predložio da se žalba optuženog odbije kao neutemeljena sa obrazloženjem da je prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude jasno naveo zbog čega je izrekao kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci, pa imajući u vidu da je optuženi kontinuirano činio kaznena djela, jedino je zatvorska kazna adekvatna kako bi se postigla svrha kažnjavanja.

Sjednica vijeća drugostupanjskog suda održana je u smislu članka 319. ZKP F BiH, bez nazočnosti stranaka, a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih navoda i prigovora i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog prvostupanjskom presudom povrijeđen kazneni zakon u smislu članka 321. ZKP F BiH, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostupanjski sud prilikom odmjeravanja vrste i visine kaznenopravne sankcije koju je izrekao optuženom kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio to da je optuženi priznao izvršenje kaznenog djela na koji način je pridonio ekonomičnosti i efikasnosti kaznenog postupka, dok je od otežavajućih okolnosti na strani optuženog prvostupanjski sud cijenio njegovu raniju osuđivanost sa zaključkom da činjenica da optuženi kontinuirano čini kaznena djela za koje jedno od njih je osuđen i na zatvorsku kaznu koju trenutno služi, ukazuje da je optuženi sklon činjenju kaznenih djela. Od otežavajućih okolnosti na strani optuženog prvostupanjski sud cijenio je i činjenicu da je optuženi kod sebe posjedovao sintetičke droge koja su opasne po ljudsko zdravlje i koja izaziva ovisnost.

Drugostupanjski sud, nakon izvršenog uvida u prvostupanjsku odluku i dokaze o činjenicama (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), koje su utvrđene u postupku, a koje su od uticaja na odmjeravanje kaznenopravne sankcije, nalazi da je kazna zatvora, koju je prvostupanjski sud izrekao optuženom S.H. u osporenoj presudi, u trajanju od 10 (deset) mjeseci, za predmetno kazneno djelo, Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 239. stavak 3. KZ F BiH, prestrogo odmjerena i nije adekvatna stupnju kaznene odgovornosti optuženog, uvažavajući pritom i sve druge činjenice koje su od značaja sa stanovišta odmjeravanje kazne i postizanje svrhe kažnjavanja propisane u članku 42. KZ F BiH, a prema općim pravilima za odmjeravanje kazne propisane u članku 49. KZ F BiH. Za kazneno djelo Posjedovanje i omogućavanje

uživanja opojnih droga iz članka 239. stavak 3. KZ F BiH, za koje je optuženi oglašen krivim, propisana je kazna zatvora do 1 (jedne) godine, a osporenom presudom optuženom je izrečena kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci.

Naime, sa jedne strane, nije sporno da je navedeni optuženi povratnik u vršenju kaznenih djela što se utvrđuje uvidom u Izvod iz kaznene evidencije PU Zenica od 21.11.2022. godine i kako je to pravilno utvrdio prvostupanjski sud i da to jeste otežavajuća okolnost. Međutim, sa druge strane, drugostupanjski sud nalazi da prvostupanjski sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio olakšavajuće okolnosti na strani navedenog optuženog i to da je priznao krivnju za počinjeno kazneno djelo, a priznanje krivnje je znatna olakšavajuća okolnost jer je priznanjem krivnje optuženi doprinio efikasnijem i ekonomičnijem provođenju kaznenog postupka. Za predmetno kazneno djelo zaprijećena je kazna zatvora u trajanju do jedne godine, pa drugostupanjski sud nalazi, uzimajući sve okolnosti događaja, da je navedenom optuženom izrečena prestroga kazna zatvora u prvostupanjskoj presudi, pa je stoga odlučeno kao u izreci ove odluke. Nadalje, ovaj sud nalazi da prvostupanjski sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio činjenicu da ranijim osudama optuženi nije osuđen za istovrsno kazneno djelo, te nije cijenio količinu opojne droge koja je od optuženog oduzeta.

Suprotno navodima iznesenim u žalbi optuženog prilikom izbora vrste kazneno-pravne sankcije pravilno je postupio prvostupanjski sud kada je odlučio optuženom izreći kaznu zatvora, iz razloga što se u konkretnom predmetu svrha kažnjavanja ne može postići uvjetnom osudom kao posebnom vrstom kaznenopravne sankcije, koja predstavlja prijetnju kaznom (mjera upozorenja), jer je optuženi povratnik u izvršenju kaznenih djela i u tom pravcu prvostupanjski sud pravilno i osnovano primjećuje kako ranije izrečene uvjetne i bezuvjetne osude nisu ostvarile svrhu kažnjavanja i uticale na optuženog da ne čini nova kaznena djela.

Kod ovakvog stanja u spisu žalbu optuženog je bilo nužno djelomično uvažiti i uskladiti izrečenu kaznu prema otežavajućim i olakšavajućim okolnostima, ličnosti optuženog i težini počinjenog kaznenog djela na način kao što je to učinjeno izrekom ove presude, a pri čemu nije bilo osnova za izricanje blaže vrste kaznene sankcije odnosno uvjetne osude, te novčane kazne, a sve sukladno odredbi članka 329. stavak 1. ZKP F BiH.

POUKA :

Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Vanja Lovrinović

Predsjednica vijeća

Lazarela Porić